

Far og mor og to børn, den berømte kernefamilie, findes, nuvel, og den lever også ganske godt, men sandheden er vel også, at den ikke længere har monopol på begrebet familien. Min egen generation er sådan set et ganske udmærket billede herpå. Da vi var børn, blev vi omtalt som skilsmissebørn, sammenbragte børn, delebørn, og det gør mange børn jo stadig væk i dag. Forældrene omtales som weekendfædre og week-endmødre, og mange familier lever ganske udmærket med de voksne som ugifte eller samlevende – i øvrigt også i registrerede partnerskaber.

Så derfor er vi i Socialdemokratiet grundlæggende enige i præmissen for det her lovforslag. Vi mener, at der er behov for at forny vores navnelov, således at den bliver et tilsvarende billede på det familiemønster, som vi kender i dag.

Også på en række andre felter har vi jo i Folketinget behandlet forslag, som er en konsekvens af det ændrede familiemønster, eksempelvis forslag til lovgivning vedrørende registreret partnerskab, og jeg skal bare sige stille og roligt, at det er Socialdemokratiets håb, at disse forslag på et eller andet tidspunkt – ikke mindst hvis man ser på regeringens holdning til dem – vil nyde samme opbakning, som man giver til det her forslag.

Den foregående ordfører har meget detaljeret været inde på, hvad indholdet af det her forslag er. Det skal jeg derfor ikke trætte den tilstedeværende forsamling med, men jeg vil bare sige, at vi som sagt mener, at de nyskabelser, som lovforslaget indeholder, er naturlige, ikke mindst i lyset af ændringerne i familiemønsteret samt hensynet til den ligestilling, vi har oplevet mellem kønnene de seneste mange år, og det faktum, at vores befolkningssammensætning er ændret, hvilket jo også Institut for Menneskerettigheder påpeger i sit høringssvar.

Dertil kommer som noget væsentligt, at de ændringer i navneloven, som der er lagt op til, jo selvfølgelig også er betinget af et andet syn på individet end det, som tidligere har præget historien. Det er – i øvrigt også for mit eget vedkommende – i dag de færreste, som betragter sig som en del af en slægt, og samfundets generelle individualisering gør vel, at vi i dag i stadig højere grad betragter os som individer og ikke som slægtsmedlemmer. Og det mener vi fra Socialdemokratiets side naturligvis også bør afspejles i en ny navnelov.

Så med disse ord, uden at gå for meget i detaljer, kan jeg sige, at Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der var en, synes jeg, vis originalitet i hr. Morten Bødskovs forsvar for den nye navnelov og specielt det afsnit i den nye navnelov, som i navnemæssig henseende sidestiller ægtepar med papirløse samlevende.

Vi ved jo alle sammen, at ægteskaber kan gå i stykker, og at det er en ulykke, når det sker; en ulykke for børnene og en tilstrækkelig stor ulykke til, at omgivelserne ikke behøver at føje spot til skade ved nogen som helst form for nedlæthed. Men mener hr. Morten Bødskov virkelig, at man deraf skal drage den konsekvens for en sluttet familie med to gifte voksne, at det ikke skal kunne være markeret for dem i navnemæssig henseende, at de hører sammen?

Jeg synes altså, det var en besynderlige argumentation, hvor det virkede, som om de der folk, der er gift med hinanden på gammeldags manér, ikke skal tro, at de derfor er noget særligt i hvert fald i navnemæssig henseende. Har jeg forstået hr. Morten Bødskov ret?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det har hr. Jesper Langballe ikke. Vi støtter de ændringer, som ligger i lovforslaget, og vi synes, at det er meget positivt, at der nu gives mulighed for, at selv om man ikke er gift, kan man tage sin nye ægtefælles efternavn. Det synes vi er udmærket, og vi synes, det er et ganske godt billede på det samliv, som mange familier og forældre rent faktisk har i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er et principielt spørgsmål.

Hr. Morten Bødskov forsvarer denne nye navnelov med det, han kalder en ændring af familiemønsteret, og så siger han, at forholdet i dag jo er, at mennesket forstås som individ og ikke som familiemedlem.

Vil hr. Morten Bødskov ikke give mig ret i, at hvis man udelukkende forstår mennesket som individ og ikke som andet – i øvrigt er det ganske tankevækkende, at det er en socialdemokrat, der siger dette; Socialdemokratiet havde tidligere sans for, at der var noget, der hed fællesskab – så har man dermed ophævet familien, og så